

Ідзьо Віктор Святославович

**Директор
Інституту Східної Європи
при Університеті
«Львівський Ставропігон»**

**Видатний історик,
українознавець та релігієзнавець**

Народився 25 листопада 1960 р. в м. Івано-Франківську. В 1977 р. став випускником СШ № 3 м. Івано-Франківська. У 1979–1984 рр. навчався на історичному факультеті Івано-Франківського державного педагогічного інституту імені Василя Стефаника. У 1979–1984 рр. був учнем акад. В. В. Грабовецького (учень акад. І. П. Крип'якевича зі школи акад. М. С. Грушевського).

У 1986–1987 рр. працював інспектором обласного управління професійно-технічної освіти Івано-Франківської області. У 1987–1997 рр. обіймав посаду викладача історії в СПТУ № 4, № 13 в м. Івано-Франківську. В 1988–1992 — викладач української історії Української державної школи м. Москви.

У 1997 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук на тему «Роль кельтов в формуванні політичних, релігійних і культурних організацій у славян на прикладі території України».

У 1997–2002 рр. працював проректором з наукової роботи Московського державного педагогічного університету.

У 1992 р. став одним із засновників Українського державного університету в Москві (УУМ). У 1995 р. — засновник і перший голова Українського історичного клубу в Москві. У 1995 р. — головний редактор «Українського історичного альманаху в Росії».

20 вересня 1996 р. Посольством України в РФ В. С. Ідзьо складена Подяка за активну участь у підготовці виставки «Україна: шлях із глибини століть», що присвячена п'ятій річниці від дня відновлення незалежності України і 130-річчю від дня народження першого Президента України, акад. М. С. Грушевського.

У 1996–1997 рр. працював головним редактором «Української історичної газети в Росії». У 1997 р. став співзасновником

Українського інституту при Московському державному педагогічному університеті. У 1997–1998 рр. був головним редактором «Наукового вісника Українського інституту при Московському державному педагогічному університеті», а в 1997–2010 рр. — головним редактором «Наукового вісника Українського історичного клубу міста Москви». У 1997–2010 рр. — член Ради Об'єднання українців Росії.

14 жовтня 1999 р. за активну наукову діяльність в Об'єднанні українців Росії, провадження наукових стандартів України, розробку українських архівів у РФ нагороджений орденом «За мужність».

У 2000–2015 рр. — ректор, професор Українського державного університету міста Москви (УУМ). У 2001 р. заснував в Україні науково-дослідний заклад — Інститут Східної Європи (ІСЄ). У 2001–2015 рр. — головний редактор «Наукового вісника Українського університету в Москві».

24 січня 2002 р. відзначений «Почесною нагородою» НДІ українознавства МОН України «За визначні заслуги в розвитку українознавства, впровадження його в науку, виховання, освіту, культуру і державотворення та зміцнення єдності України та світового українства».

14 травня 2002 р. на I Міжнародній конференції Світового Конгресу Українців (СКУ) у Львові віце-президентом СКУ В. І. Верігою нагороджений орденом «Золотий Хрест звитяги з двома мечами».

31 жовтня 2002 р. захистив докторську дисертацію на тему «Раннеславянское общество, раннеславянская государственность — зарождение и становление христианства на примере территории Украины». 13 січня 2003 р. в очолюванім Інституті Східної Європи заснував кафедру українознавства.

27 квітня 2003 р. за монографію «Українська держава в XIII ст.» (м. Івано-Франківськ, 1999 р.) дипломований ученим званням Всеукраїнської спілки краєзнавців «Лауреат премії імені академіка Івана Крип'якевича».

12 липня 2003 р. обраний «Почесним науковцем Республіки Татарстан». 18 серпня 2003 р. на СКУ обраний членом Президії Світової наукової ради. 19 серпня 2003 р. на СКУ в Києві Президентом України Л. Д. Кучмою нагороджений срібною медаллю «10 років незалежності України». 14 жовтня 2003 р. за наукові досягнення Вчена рада Університету «Львівський Ставропігон» присвоїла В. С. Ідзьо вчене звання професора кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Університету «Львівський Ставропігон».

15 квітня 2004 р. дирекцію Івано-Франківського краєзнавчого музею висловлена Подяка за організацію Міжнародної наукової конференції «Галицьке Євангеліє 1144–2004 в духовному житті Європи». 21 жовтня 2004 р. Вченою радою Інституту українознавства МОН України затверджений провідним науковим співробітником МОН України (2004–2013).

31 травня 2005 р. отримав Свідоцтво МОН України, НДІ українознавства «Про підвищення кваліфікації» з оцінкою «відмінно» за випускна роботу «Українська діаспора в Росії. Історія та наука в світі українознавства».

10 січня 2005 р. — представник з питань науки та культури ЮНЕСКО — ООН в РФ. 2 січня 2005 р. МОН України надано державний Сертифікат за наукову роботу та впровадження новаторських ідей у програму «Потенціал людини: духовний, психічний і творчий виміри». 21 січня 2005 р. Університет «Львівський Ставропігон» надав Сертифікат за розробку проблеми «Потенціал людини: духовний, психічний і творчий

В. С. Ідзьо у своєму робочому кабінеті

Ідзьо Віктор Святославович

виміри». 20 жовтня 2005 р. МОН України надано державний Сертифікат за наукову роботу і впровадження її положень у програму «Українська мова, вчора, сьогодні, завтра в Україні, світі».

30 жовтня 2005 р. заснував і випустив у Львові науковий журнал «Українознавець» (2005–2017). 20 грудня 2005 р. за наукову роботу, заснування та випуски наукових журналів «Науковий вісник Українського університету», «Наукових вісників Українського історичного клубу», журналу «Українознавець» та їх високий науковий рівень Президією Міжнародної академії наук Євразії обраний академіком Міжнародної академії наук Євразії.

5 квітня 2006 р. виграв «Вічний Грант» Канадського Фонду Яра Славутича для видання «Українознавця». 3 січня 2006 р. Президент України В. А. Ющенко висловив Подяку за участь і перемогу в Помаранчевій революції. 8 квітня 2006 р. за наукову роботу, монографію «Українська держава в XI–XIII ст.», заснування нового типу наукового журналу в Україні після Помаранчевої революції — «Українознавець», на загальних зборах Академії наук вищої школи України обраний академіком Академії наук вищої школи України.

20 липня 2007 р. став директором Департаменту з питань науки та культури ЮНЕСКО — ООН в РФ. 25 жовтня 2007 р. на II Конгресі «Українська освіта та наука в світовому часопросторі» обраний першим віце-президентом Міжнародної асоціації українознавців. 15 грудня 2007 р. за дослідження українських архівних надбань в РФ нагороджений Дипломом АН ВШ України.

15 жовтня 2008 р. нагороджений Грамотою Клубу української інтелігенції ім. Богдана Лепкого м. Івано-Франківська за активну наукову роботу в Москві, віднайдення українських старожитностей у московських архівах з проблем історії України. 9 березня 2008 р. обраний дійсним членом Наукового товариства імені Шевченка (Івано-Франківський осередок). 13 грудня 2008 р. за наукові праці: «Українська держава в XIII столітті. Івано-Франківськ» (1999), «Засновник Львова король Данило та Українська держава в XIII ст.» (2006), «Король Данило та Українська держава в XIII столітті» (2008), «Король Русі Лев Данилович (1292–1301)» (2008), «Король Русі Юрій I — в українській, європейській історії та державницькій традиції (1255–1308)» (2008) і в зв'язку з 755 річницею коронації Данила Галицького, в палаці Потоцьких у Львові нагороджений орденом «Короля Данила». 13 грудня 2008 р. «Шляхетним братством України» нагороджений Дипломом за розробку наукової концепції «Король Данило та Українська держава у XIII столітті». 15 грудня 2008 р. затверджений членом редколегії Прикарпатського вісника НТШ «Думка».

20 вересня 2009 р. за вивчення старожитностей Українського козацтва в московських архівах нагороджений орденом «За розбудову Української держави».

25 серпня 2010 р. Наказом ректора Львівського національного аграрного університету В. В. Снітинського затверджений професором кафедри українознавства ЛНАУ. 25 листопада 2010 р. ректором ЛНАУ, акад. НААН України В. В. Снітинським нагороджений Почесною грамотою ЛНАУ «За плідну науково-педагогічну діяльність, виховання студентської молоді».

Під час вручення атестата професора

16 грудня 2010 р. Видавництвом «Логос Україна» (м. Київ) надано Подяку за активну участь в проєкті «Науковці України — еліта держави».

17 травня 2011 р. «Ювіляра України» В. С. Ідзя, ректора Українського державного університету в Москві, нагороджено Дипломом «За віддане служіння Україні» (за підписами: Президента НАН України, Героя України Б. Є. Патона, Голови Правління Українського фонду культури, Героя України Б. І. Олійника, Президента Українського видавничого консорціуму В. В. Болгова). 30 червня 2011 р. отримав Сертифікат Верховної Ради України, Інституту законодавства за те, що в 2010–2011 рр. прослухав курс «Законотворча діяльність». 30 червня 2011 р. отримав Свідоцтво про підвищення кваліфікації в Інституті

законодавства Верховної Ради України за виконану роботу «Актуальні проблеми законодавчого процесу» з оцінкою «відмінно». 24 серпня 2011 р. з нагоди 20-ліття відновлення незалежності України нагороджений медаллю «20 років відновлення незалежності України».

24 серпня 2012 р. з нагоди 20-ліття реєстрації, організації та збереження Українського державного університету в Москві Президентом України нагороджений орденом «За Мужність».

12 січня 2013 р. на установчих зборах Академії наук «Трипільська Цивілізація» обраний віце-президентом Академії наук «Трипільська Цивілізація». 22 листопада 2013 р. за наукові монографії, брошури та наукові публікації з проблематики «Українська держава та король Данило Галицький в XIII столітті» дипломований ученим званням «Лауреат міжнародної премії імені короля Данила Галицького».

2 жовтня 2014 р. Львівською національною науковою бібліотекою імені Василя Стефаника Національної академії наук України надана Подяка за наукові праці «Лекції з «Українознавства» та «Українська держава в IX–XIV століттях».

29 листопада 2014 р. за наукову працю «Руське королівство в XIII столітті» нагороджений малим орденом «Короля Данила».

25 листопада 2015 р. нагороджений державною відзнакою «За сумлінну працю». 25 листопада 2015 р. за наукову монографію «Галицьке Королівство 1215–2015 рр.» нагороджений Золотою медаллю Вченої ради Університету «Львівський Ставропігон». 28 листопада 2015 р. за науково-волонтерську діяльність нагороджений орденом гетьмана України Івана Сулими.

27 жовтня 2016 р., Рішенням ректора Римського університету імені Павла Апостола Мауро Контілі, затверджений доцентом Римського університету імені Павла Апостола. 7 листопада 2016 р. за активну участь в розбудові Українського Козацтва Лігою Українського Козацтва нагороджений орденом гетьмана України Богдана Хмельницького I ступеня. 25 листопада 2016 р. нагороджений Грамотою-Подякою як засновник і директор Інституту Східної Європи з нагоди 15-ліття інституту (2001–2016) за високий рівень академічної, дослідної, міжнародної, видавничої діяльності та активну участь і вклад в розвиток Університету «Львівський Ставропігон».

22 червня 2017 р. заснував і організував, 10 липня 2017 р. зареєстрував у органах юстиції України та був обраний директором науково-дослідного Інституту Східної Європи.